

havde sagt. Jeg citerede, hvad en Landstingsmand havde sagt om dette Forhold, og jeg gik videre og sagde, at jeg aldeles ikke tror paa, at en Omflytning fra By til Land er mulig, bl. a. af den Grund, at 8,000 af de udenlandske Arbejdere ere Kvinder, hvis Dagløn efter Statistikken er 1 Kr. 15 Øre. Man kan ikke ret vel tænke sig, at 8,000 Mænd fra Byen vilde flytte ud og erstatte disse Kvinder, thi det vilde simpelt hen være umuligt for dem at leve og forsørge en Familie med en saadan Dagløn; selv med den lidt større Dagløn, der opnaas ved Akkordarbejde, vilde det være ugørligt. Jeg gjorde netop denne Indvending, fordi jeg af gammel Erfaring ved, at man plejer — det gjorde ogsaa den højtærede Konseilspræsident, da han havde Ordet — at tale om, at Fagforeningerne skulde bestræbe sig for at faa de døvne arbejdsløse til at flytte ud paa Landet og arbejde. Den højtærede Konseilspræsident maa dog vide, at det Forhold ikke lader sig løse saa let. Naar han derfor henstillede til mig gennem Fagforeningerne at virke hen til, at disse Folk blev flyttede ud paa Landet, kan jeg forsikre ham om, at jeg stadig har deltaget i Bestræbelserne for at flytte Arbejdskraften derhen, hvor der er Mangel paa Arbejdskraft. Naar den højtærede Konseilspræsident siger, at han tror, der ingen Lyst er til at flytte ud paa Landet, er Grunden den, at han ikke har Begreb om det, han taler om; der er mange Tusinde arbejdsløse Mennesker, som ere flyttede fra København ud til Købstæderne og Landdistrikterne og have taget Arbejdet op i Virksomheder, hvor de have været i Stand dertil. Det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) har lige sagt mig, at mange Arbejdere i de senere Aar med de store Arbejdsløshedsperioder ere gaaede fra Byerne ud i Landdistrikterne og have taget ogsaa Roearbejde, til Trods for at de vare faglærte Folk. Det er derfor ganske urigtigt at paastaa, at de arbejdsløse ikke have Lyst til at bestille noget; i saa vid Udstrækning, som det er muligt, tage de gerne Arbejde, men man kan ikke forlange Umuligheder, selv ikke af de arbejdsløse; og at forlange, at voksne Mennesker med Familie skulde tage Arbejde til en Dagløn af 1 Kr. eller lidt mere, er simpelt hen umuligt.

Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) troede ikke paa den Konkurrence, som jeg paastod, at disse fremmede paaførte de danske Arbejdere. Jeg har holdt mig til den officielle Stati-

stik, som viser, at Tyende- og Daglejerløn er højere i Jylland, hvor der næsten ingen Polakker bruges, end paa Lolland, som forbruger den største Part, op mod Halvdelen, af samtlige indførte Polakker. Jeg synes, det taler i Retning af, at der øves et Konkurrencetryk paa de danske Arbejders Løn ved Hjælp af de udenlandske Arbejdere. Det ærede Medlem henviste til, at Arbejdsfortjenesten for adskillige udenlandske Arbejdere var ret høj. Jeg gad vide, hvor det er; den er høj. Af den Statistik, der følger med Lovforslaget, fremgaar det ikke, at den har antaget svimlende Dimensioner. Jeg har under tidligere Forhandlinger, naar det ærede Medlem talte om disse Polakker med en Fortjeneste af 3—4 Kr. daglig, forgæves søgt i Statistikken for at finde, hvor det var, de tjente den, og i hvor stort et Antal. Jeg har slet ikke kunnet finde noget Sted, hvor Lønnen var saa højt oppe, som det ærede Medlem gjorde gældende, men hvis der er enkelte — det er ikke overdrevent mange — af dem, der tjene denne høje Løn, kunde det være rart at faa at vide, hvor mange Timer disse Mennesker maa slide i det for at faa denne højere Løn, og hvor mange smaa Børn de have med sig, som hjælpe dem med Arbejdet i Roemarkerne, som Børnene meget godt kunne være med til. Jeg ved, at der ikke er faa Tilfælde, hvor en hel Børnedlok hjælper til med Arbejdet, og naar Lønnen for en Familie stiller sig forholdsvis gunstig, skyldes det, at de arbejde meget længe, og at Børnene hjælpe med, saa at disse virkelig burde regnes med i Tallet paa dem, der have fortjent denne Løn, hvad de ikke i alle Tilfælde blive.

Det ærede Medlem (Wenzel Neergaard) fremsatte det Ønske — det gjorde vist ogsaa et andet æret Medlem —, at man vilde føre Lægetilsyn med disse Vandrearbejdere, naar de kom herind. Det kan jeg ikke have noget imod; det er vist meget ønskeligt baade af Hensyn til Kopperne og andre Sygdomme. Navnlig vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at Mund- og Klovesygen er i høj Grad udbredt i Galizien, hvorfra vi faa vore udenlandske Arbejdere, og det er af Videnskabsmænd hævdet, at den let kan bringes med Arbejdere, der have omgaaedes smittede Dyr, til det Land, hvor de rejse hen. Det er ikke udelukket, at den grasserende Mund- og Klovesyge, vi i den seneste Tid have haft, maaske i høj Grad skyldes Indvandringen fra Galizien. Det var vist meget heldigt, om man vilde fore-